

Mul lahiuminne raske on;
Sest sia mahha jääb mo õn,
Mo sõprus ja mo armastus
Sest jääb mul wallus mälestus.

Mo kassu wennad ja mo õed,
Neil jookswad silmast nuttu jõed,
Kui naad mind saatma tulleswad
Ja jummalaga jättawad.

End wiin ma Wennie teisrile
Ja annan ärra püüsilie,
Et kaitseks sedda kallist maad
Kus ellawad mo wannemad.

Oh jääge sõbrad rahhule,
Kord andke kät weel minnule.
Mul tehke ruumi ruttada
Ja ärge keelge nuttuga,

Kui jälle kord saan tullesma,
Siis terretan teid rõmuga.
Siis jälle ühhes ellame
Ja armsad sõbrad olleme.

T. Kätsepsoon.
